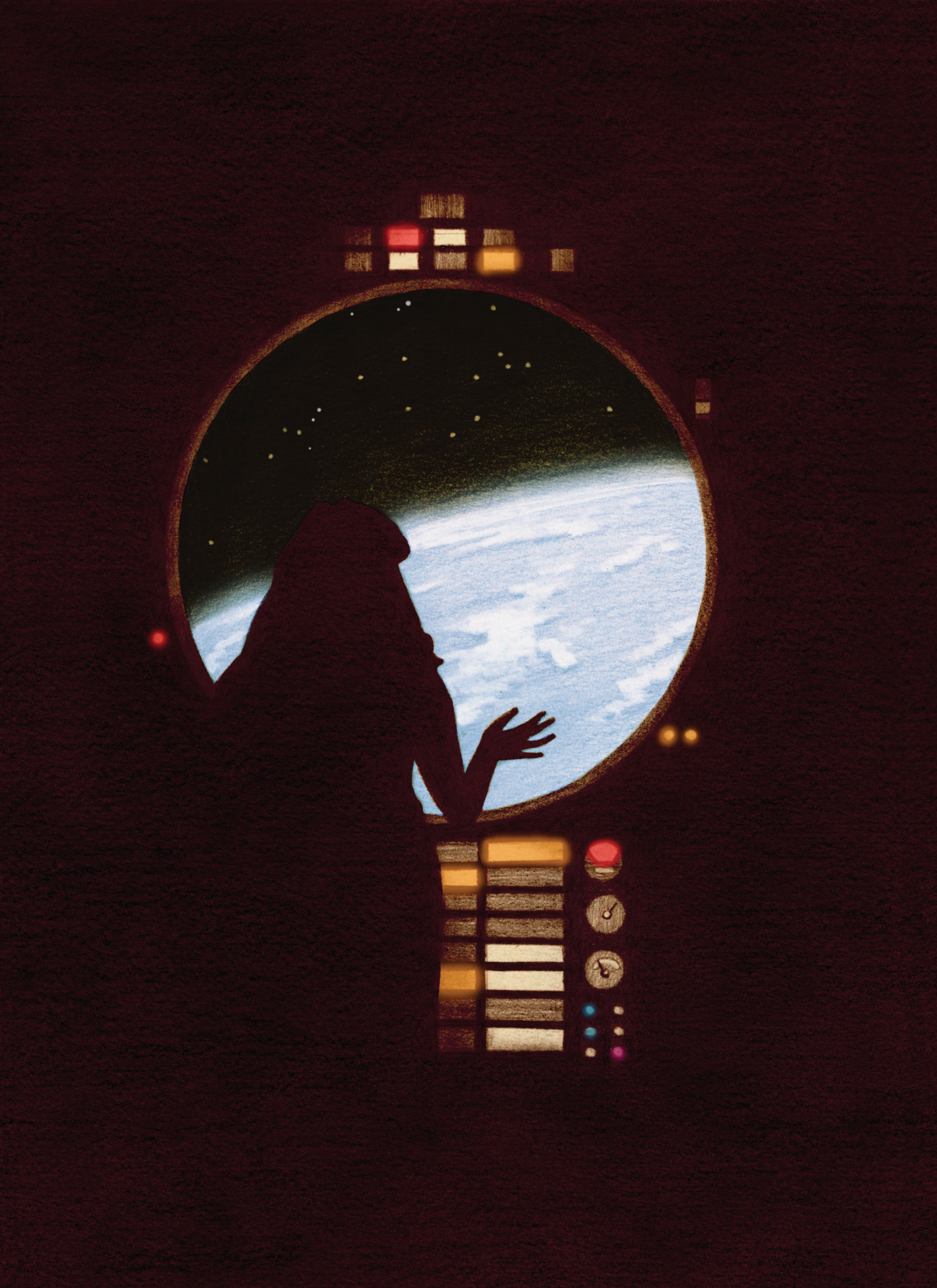

KATIE
KENNEDY

Misija

ZEMĚ

MISIJA ŽEMĚ

Versta iš
Katie Kennedy
WHAT GOES UP
Bloomsbury, Niujorkas, 2017

Bibliografinė informacija pateikiama
Lietuvos integralios bibliotekų informacinės
sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt

© Tekstas, Katie Kennedy, 2017

© Viršelis ir iliustracijos, Lena Klyukina, 2021

Pirmą kartą 2017 m. anglų kalba Jungtinėse Amerikos Valstijose
pavadinimu *What Goes Up* išleido Bloomsbury (JAV) leidybos
ženklas.

Išleista susitarus su *Baror International, Inc* (JAV).

Visos teisės saugomos. Nei ši knyga, nei kuri nors jos dalis
negali būti atkuriama, perduodama ar įkeliamą į informacijos
paieškos sistemas jokia forma ir jokiais būdais – nei grafinėmis,
nei elektroninėmis ar mechaninėmis priemonėmis. Ji negali būti
kopijuojama ar įrašoma be raštinio leidėjo sutikimo.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Rita Bakanienė, 2021

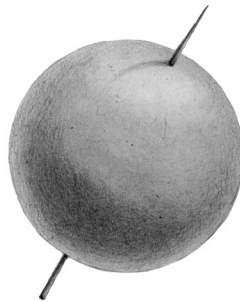
© Leidykla „Nieko rimto“, 2023

ISBN 978-609-441-853-2

KATIE KENNEDY

MISIJA ŽEMĖ

Iliustravo Lena Klyukina

Iš anglų kalbos vertė
Rita Bakanienė

Vilnius
2023

1 SKYRIUS

Ateitį NASA laikė angare Ajovoje. Bent jau Rosos Hajaši ateitį – tikrai. Dvi dienas truksianti atranka į praktikanto vietą Tarpgalaktinėje agentūroje ką tik prasidėjo. Vos įžengusi į angarą, Rosa net nelaukė, kol akys prisitaikys prie blankaus apšvietimo. Susiradusi laisvą kėdę, ji iškart atsisėdo ir ėmė pieštuku barbenti sau į kelį, nekantriai laukdama, kol ta ateitis pagaliau prasidės.

Angare stovėjo du šimtai kėdžių su atlenkiamais staliukais, o tuščia dabar tebuvo likusi vos viena. Visas kitas vietas jau buvo užėmę ką tik mokslo metus baigę vienuoliktokai. Iš jaudulio dauguma nevalingai trepseno kojomis, todėl angare gaudė taip, lyg netoliese kelius tiestų kokia sunkiasvorė technika. Galiausiai salės priekyje pasirodė elegantiškai apsirengusi moteris. Ji, regis, buvo kruopščiai apgalvojusi kiekvieną smulkmeną ir atrodė užtikrintai, lyg visiškai valdytų situaciją.

– Aš esu Friesta Bauer, – prisistatė ji. Mikrofono moteris neturėjo, bet jai jo ir nereikėjo. – Visi čia susirinkusieji – žvaigždės savo mokyklose, bet mes ieškome žmonių, kurių gebėjimų pakaktų tas žvaigždes iš tiesų pasiekti. – Kažkas auditorijoje sukikeno.

Kaip tik tą akimirką tarpduryje išniro aukštas šviesiaplaukis vaikas. Akivaizdžiai sutrikęs jis dairėsi aplink. Vaikino drabužiai buvo suglamžyti, bet jis vis tiek atrodė tvarkingai. *It koks benamis klajoklis iš seno filmo*, – pamanė Rosa. Įžengęs į angaro vidų, vaikas sustojo prie sienos. Akimirksniu į jį atsisuko visi susirinkusieji, o Friestos Bauer žvilgsnis susmigo jam į krūtinę it raudoni lazerinio taikiklio spindulio taškai. Atsidusęs vaikas ėmė žvalgytis, akimis ieškodamas vienintelės laisvos vietos, kuri, aišku, buvo likusi pačiame eilės viduryje.

Ir niekas net nesiruošė persėsti, kad jam užleistų vietą iš krašto.

Kliūdamas visiems sėdintiems už kojų ir vis atsiprašinėdamas, šviesiaplaukis brovėsi link tuščios kėdės. Jam įpusėjus eilę panelė Bauer staiga sušuko:

– Ar tu bent žinai, kur atsidūrei?

Nepakeldamas akių, vaikas linktelėjo.

– Čia reikalaujama meistriškai valdyti daugybę sudėtingų įgūdžių, o punktualumas net nepriskiriamas prie tokių. Galbūt jau dabar vertėtų su pačiu atsisveikinti?

Kančios perkreiptu veidu vaikas nesustodamas yrėsi savo vietos link.

– Tu mane pertraukei! – riktelėjo panelė Bauer. – Ar bent žinai, kas aš tokia?

– Ne, – dirstelėjęs į moterį, atsakė jis. – O ar jūs žinote, kas aš?

– Ne, – atkirto panelė Bauer.

– Tada gerai, – burbtelėjo šviesiaplaukis ir galiausiai klestelėjo ant tuščios kėdės, angare sukeldamas juoko bangą.

Kreivai šyptelėjusi, panelė Bauer atidžiai jį nužvelgė, bet tęsė toliau:

– Visi, čia susirinkusieji, savo mokyklose išlaikėte išties sudėtingus bandomuosius egzaminus, bet čia jūsų laukia užduotys, apie kurias mokyklose net sapnuoti nesapnavote. Visi kandidatuojate į vieną prestižiškiausių darbų pasaulyje. Mes ieškome žmonių, turinčių tam tikrų ypatingų – išskirtinių – gebėjimų, ir kol kas jums tikrai nesakysime kokių.

Panelė Bauer pašnairavo į tamsiaplaukį vaikina, sėdintį eilėje priešais Rosą. Jis nepaleido iš rankų telefono, ant kurio dangtelio didelėmis auksinėmis raidėmis buvo užrašytas jo vardas. Jį Rosa lengvai perskaitė iš savo vietos net neprisimerkusi: BREDAS.

– Visiems dar kartą primenu, kad pasirašėte konfidencialumo pasižadėjimą dėl atrankos procedūrų ir visko, ką teks patirti Tarpgalaktinėje agentūroje. Fotografuoti galima tik kavinėje. – Panelė Bauer tvirtai sučiaupė lūpas. – Nebijome, kad ateiviai netyčia išvys mūsų kepsnių nuotraukas. Šitaip jie tiesiog mūsų labiau išsigąs.

Angare pasigirdo juokas, o tamsiaplaukis – Bredas – savo telefoną mikliai įsikišo į kišenę.

– Taigi, prisiminkime, kas mes ir kuo užsiimame. Tarpgalaktinė agentūra pavaldi Nacionalinei aeronautikos ir kosmoso

administracijai NASA. Įrodžius, kad visata begalinė, buvo įsteigta Tarpgalaktinė agentūra, kuriai pavesta rūpintis visais su tuo susijusiais klausimais. – Panelė Bauer rimtu žvilgsniu nužvelgė auditoriją. – Begalinėje visatoje visi įmanomi atomų deriniai gali pasikartoti daugiau nei vieną kartą. O tai reiškia, kad ten yra daugybė gyvenamųjų planetų, kurių dauguma, be jokios abejonės, labai skiriasi nuo mūsų, bet kai kuriose tikrai egzistuoja protinga gyvybė. – Panelė Bauer pakėlė akis nuo savo aplanko. – Ir visa tai įrodo, kad yra ir ateivių.

Rosai net nugara pagaugais nuėjo.

– Su jais susisiekti bandysime įprastais metodais – nuskridę erdvėlaiviu, – toliau tęsė panelė Bauer. – NASA šiuo metu tiki, kad visas šis procesas gerokai užsitęs. – Panelė Bauer apsidarė. – Ir tai tiesa, jei tik kokias nors labiau pažengusi civilizacija neketina pati imti mūsų ieškoti.

Du šimtai jaunuolių neramiai pasimuistė savo kėdėse.

– Tarpgalaktinės agentūros misija yra ištirti, įvertinti, ištraukti ir apsaugoti. Mes – Žemės sargybiniai. Atsižvelgdami į misijos tikslus, – pridūrė ji, – ir į jų svarbą, nemanome, kad mūsų atrankos procedūros perteklinės. Tai nėra eilinė kandidatų atranka, nes ir darbas, kurį siūlome, neeilinis.

Panelė Bauer plekštelėjo rankoje laikomu aplanku sau per koją.

– Mes norime Tarpgalaktinės agentūros pajėgas papildyti trečia komanda. Jau kelerius metus nepriėmėme naujų žmonių, bet dabar nuspręsta, kad būtų išmintinga pasiruošti galimam kontaktui su ateiviais anksčiau, nei tikėjomės.

Sunerimusi Rosa susižvalgė su šalia sėdinčia mergina.

Friesta Bauer atidžiai nužvelgė visus susirinkusiuosius.

– Atėjus tai lemtingai dienai, kai susidursime su protinga gyvybe iš kitos planetos, mūsų Tarpgalaktinės agentūros komandoms teks užimti pirmąsias pozicijas ginant Žemę. Mes perduosime informaciją kariuomenei. Kiekvieną komandą sudaro po du žmones. Du. Vadinasi, jums teks pasirodyti geriau nei puikiai. Negarantuojame darbo naujai komandai, bet jei taip nutiks, supraskite, kad čia jūsų susirinko du šimtai, tad tikimybė, jog bet kuris iš jūsų bus pasirinktas, tėra lygi vos pusei procento. – Panelė Bauer šyptelėjo. – Su tuo ir sveikinu. Multivisatos sąlygomis ir toks šansas visai neblogas. Jei pasirinks jus, mokslai bus nemokami: čia baigsite ir paskutinę klasę, ir koledžo studijas. Lengva nebus, bet atsivers išskirtinės galimybės įsidarbinti aviacijos ir kosmoso tyrinėjimo srityse, jei vis dėlto nuspręstumėte, kad Tarpgalaktinė agentūra – ne jums.

Pasikišusi aplanką po pažastimi, panelė Bauer patrynė delnus.

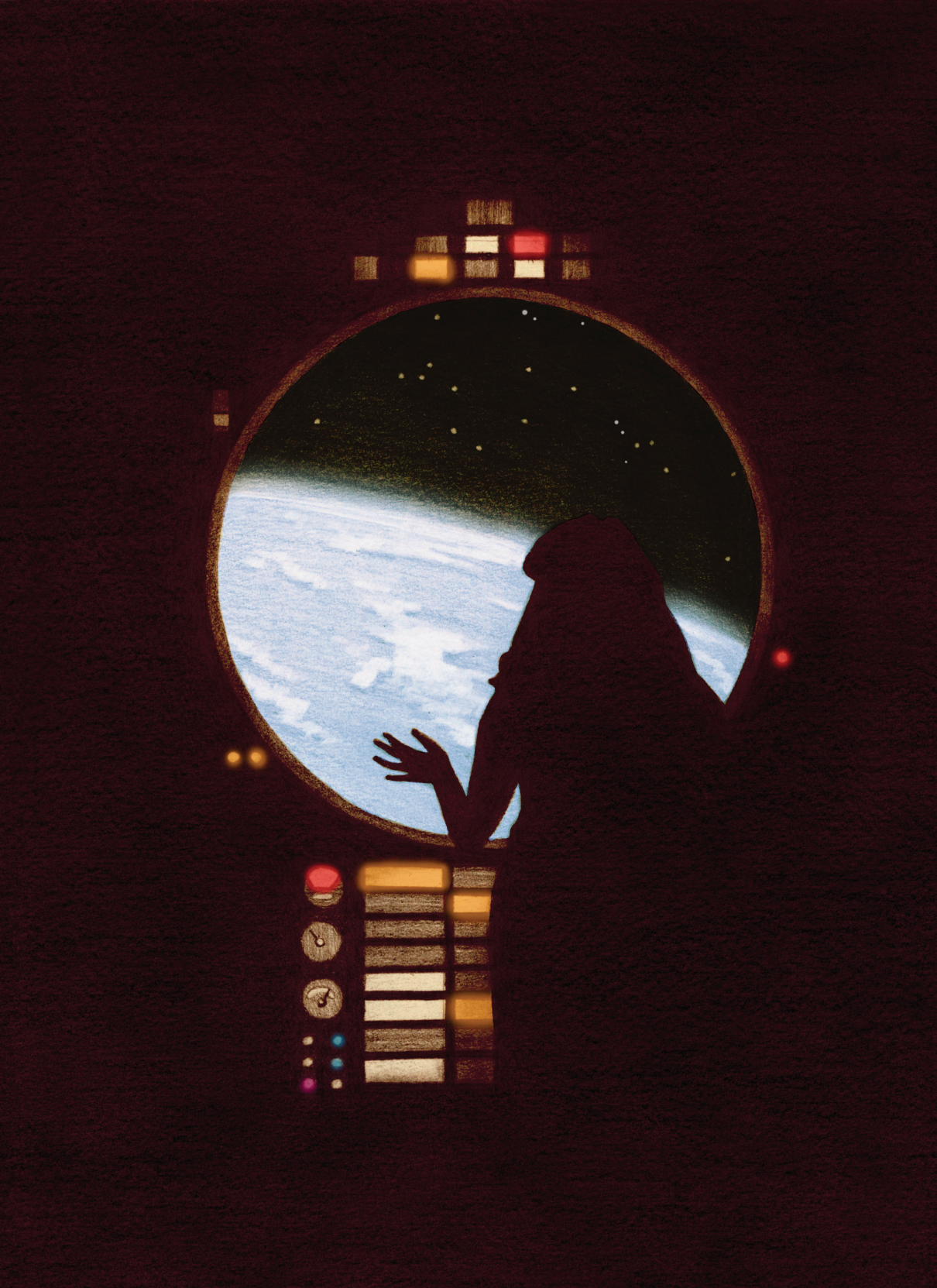
– Visi galite save laikyti kandidatais, tik nepamirškite, kad varžotės tarpusavyje. Čia vyksta atranka, ir vertinti jus mes pradėjome, vos tik įžengėte į teritoriją.

Po šių žodžių angare nuvilnijo šurmulyš. Šviesiaplaukis vaikinai susigūžė, bet Rosa dar aukščiau iškėlė galvą. Kai atsiveikindama ji apsikabino tėvus, tėtis delnais suėmė jos skruostus ir pabučiavo į kaktą. „Kad ir kaip pasisektų, mes vis tiek labai tavimi didžiuojamės“, – tarė mama. O paskui tėtis dar pusbalsiu pridūrė, kad niekas neišgirstų: „Bet tu vis tiek laimėk.“ Įdomu, ar jie visa tai stebėjo?

Kai Tarpgalaktinė agentūra nusprendžia į praktiką priimti keletą paauglių, norinčių čia patekti atsiranda daugybė. Jaunuolių laukia sunkūs išbandymai, painios užduotys ir neįtikėtini nuotykių kosmose. Pilnas veiksmo romaną apie itin sudėtingą Žemės gelbėjimo misiją skirtas paaugliams, tačiau patiks visiems, mėgstantiems įtraukiančius nuotykius ir puikų humorą.

Amerikiečių autorė Katie Kennedy rašo paaugliams ir suaugusiesiems bei dėsto istoriją ir politologiją. Jai labai patinka lankytis mokyklose, knygų klubuose ir bibliotekose. Sykį Katie užtiko savo tuomet devynmetę dukterį paslapčia po antklode su žibintuvėliu skaitančią JAV Konstituciją. Rašytoja dar niekad taip savimi nesididžiaavo, kaip tada.

Redaktorė Danguolė Vanagaitė
Korektorė Erika Merkytė-Švarcienė
Maketavo Jovita Tamašauskienė
Tiražas 1000 egz.
Išleido leidykla „Niekorimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Rosa ir Edis – vieni iš šimtų paauglių, mėginančių patekti į praktiką Tarpgalaktinėje agentūroje. Iš arti pažvelgti į NASA vykdomus bandymus – tikras svajonės išsipildymas, tad jiems teks įveikti krūvą beprotiškai sunkių užduočių. Galiausiai praktikos vietas gaus keli be galo laimingi paaugliai. Ar bent manantys, kad jiems labai pasisekė.

Praktikantų lūkesčiai – kosminiai, tačiau kai ko nesitikėjo niekas. Paaugliai tampa vienintele žmonijos viltimi išsigelbėti ir išsaugoti Žemę. Tereikia labai paprasto dalyko – pasivogti kosminį laivą. Na, dar neblogai būtų mokėti jį valdyti. Visa kita – tik smulkmenos, ar ne?

Naujokų komandos laukia įspūdingi nuotykių ir egzistenciniai klausimai. O skaitytojų – daug veiksmo, dar daugiau humoro ir, žinoma, visiškas kosmosas.

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-853-2

9 786094 418532